

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig dette lovforslags intentioner, nemlig en forenklet ankeprocedure og en styrkelse af det juridiske element i amtsankenævnene.

Jeg må med det samme sige, at vi nærer ikke den betænkelighed, som venstres ordfører gav udtryk for, over for, at det skulle svække det folkevalgte element. For det første forstår jeg forslaget sådan, at også den ekstra jurist skal vælges og udpeges af amtsrådet, og for det andet må man sige, at hvis man endelig skulle tale om et politisk element i sådan et ankenævn, så er det jo så som så med bredden i den politik, der kan være udtrykt i et amtsankenævn. Der kan som bekendt kun vælges to, og det vil stort set sige, at der sidder en venstremand og en socialdemokrat rundt omkring.

Jeg er ganske enig med fru Yvonne Herløv Andersen, når hun siger, at det, det drejer sig om, er at sætte borgernes retssikkerhed i højsædet, og det, det må dreje sig om i den forbindelse, er at få så uafhængigt et ankesystem – uafhængigt af det udvalg, der i øvrigt afgør tingene – som overhovedet muligt. Derfor kan vi tilslutte os lovforslaget. Jeg mener, at der skal fremføres meget væsentlige indvendinger i udvalgsarbejdet, for at vi ikke kan tilslutte os det.

Da vi havde et tilsvarende lovforslag til behandling under en tidligere regering, var vores afvisning først og fremmest begrundet i, at vi mente, vi måtte afvente socialforskningsinstituttets undersøgelse vedrørende klagerne og det sociale ankesystem. Det er derfor meget rimeligt lige kort at sige, hvad vi har hæftet os ved i den undersøgelse.

For det første viser det sig, at klagerne ofte føler, at de ikke er kommet til orde, at de så at sige brænder inde med relevante oplysninger over for ankeinstansen. Det er i alt 22 pct., der har fremhævet det.

For det andet føler en masse mennesker det svært at bruge ankesystemet. Man ved ikke, hvad der er ens ret i denne sammenhæng.

For det tredje kunne 17 pct. ikke forstå de afgørelser, de fik. De kunne simpelt hen ikke forstå, hvad der stod.

For det fjerde har flertallet af klagerne ikke fundet på at klage selv, men de er opfordret af andre til det. I en tredjedel af sa-

gerne er det sagsbehandleren i kommunen, der har opfordret klienten til at klage.

Når jeg gør resultatet af undersøgelsen op på den måde, må jeg komme til den konklusion, at vi bliver nødt til at gentage vores forslag om, at der indføres remonstration i sociale sager. Det vil sige, at man skal have mulighed for at klage til sit eget socialudvalg, når man har fået en afgørelse, man ikke er tilfreds med. Det er meget skuffende for mig, at selv om det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, så er der slet ikke argumenteret i den forbindelse. Der står blot, at man har bedt et udvalg om at redegøre for, at de ikke kunne anbefale det. Det er ærlig talt lidt kedeligt. Her behøver vi egentlig ikke at afvente et udvalgsarbejde fra ministeriets side, det er åbenbart foretaget. Jeg vil da håbe, at vi i udvalgsarbejdet kan få afsløret, hvad den redegørelse er gået ud på, og hvorfor det ikke har kunnet lade sig gøre at få det ind alle-rede nu.

Vi har også tidligere fremhævet, at man kunne begrænse antallet af klager på anden vis ved at begrænse kommuners og offentlige institutioners adgang til at klage over hinanden. Det synes vi ærlig talt er lidt tosset, når vi har et ankesystem, som først og fremmest er lavet af hensyn til borgerne.

Vi mener i øvrigt ikke, det er betænkeligt at begrænse klageadgangen til én instans, hvis man derudover så at sige udvider med en instans nedad, nemlig ved at give mulighed for at klage til det sociale udvalg.

Jeg vil gerne efterlyse nogle hørings svar. Jeg ved ikke, om de findes. Belært af tidligere erfaringer, hvor man fremsatte dette forslag fra den socialdemokratiske regerings side uden at have hørt de instanser, det berørte, må jeg nok sige, at vi selvfølgelig vil forbeholde os vores ret til at se grundigt på de hørings svar. Jeg er ked af, at man ikke har haft tid til at få det igennem systemet, inden man forelagde det i folketinget.

Tinning (VS):

Fru Aase Olesen gjorde det klart, at der skulle meget gode argumenter til, før det radikale venstre ville vende sig imod dette lovforslag. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at vente til udvalgsarbejdet, og jeg vil gerne begynde med at give blot et enkelt godt argument for at gå imod. Der kan sikkert